

SZÉKELYTERRORPER: AUDIENCIÁN GYŐZNEK MEG KLAUS JOHANNIST

Elnöki kegyelmet kérnek

Fejér László Ödön háromszéki szenátor és id. Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke szerint a székelyföldi terrorperben elítélt Beke István és Szócs Zoltán szabadlábra helyezésének leggyorsabb módja az lehet, ha elnöki kegyelemben részesítik őket.

» BÍRÓ BLANKA

Elnöki audienciára jelentkezik Fejér László Ödön háromszéki szenátor és id. Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, hogy személyesen tájékoztassák Klaus Johannist államfőt azokról a tényekről, amelyekből kiderül, hogy a kézdivásárhelyi terrorperben meghozott bírósági ítélet alaptalan. A kezdeményezők azt remélik, hogy érveikkel meggyőzik az államfőt, aki elnöki kegyelmet gyakorolhat.

Az ügy előzménye, hogy több magyar parlamenti képviselő továbbította az államfőnek a Citizengo.

org/hu oldalon összegyűjtött több mint tízezer civil támogatói aláírást. Johannistól azt kérték, hogy tegyen lépéseket a Beke–Szócs-ügyben hozott jogerős ítélet érvénytelenítése érdekében. Amint arról beszámoltunk, a beadványra az elnöki hivatal egyik tanácsosa válaszolt, kiemelve, hogy „egy jogerős és visszavonhatatlan bírósági végzés érvénytelenítése nem esik az államfő hatáskörébe, amit az alkotmány 85–94. szakasza szabályoz”.

Fejér László Ödön ennek kapcsán kijelentette, bár az államfőnek nem hatásköre egy bírósági végzés érvénytelenítése, elnöki kegyelmet gyakorolhat a 2002/546-os törvény alapján. Eszerint a kegyelemben való részesítést hivatalból is megteheti, anélkül, hogy azt valaki igényelné. Miután id. Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke nyilvános kegyelmi kérelemmel fordult az államfőhöz, a szenátor kapcsolatba lépett Magyarország legfelsőbb bíróságának volt elnökével, hogy egyeztessék, milyen jogorvoslati lehetőségekkel élhetnek. A megbeszélés során egyetértettek

abban, hogy a két fiatal szabadlábra helyezésének leggyorsabb módja az elnöki kegyelemben való részesítés, ezért jelentkeznek audienciára.

Mint ismeretes, Beke Istvánt és Szócs Zoltánt 2018 júliusában öt-öt éves börtönbüntetésre ítélte a román legfelsőbb bíróság. Azért állították őket bíróság elé, mert lehallgatott beszélgetéseikből és az előbbi lakásán talált petárdákból a román hatóságok arra következtettek, hogy házi készítésű bombát akartak robbantani Kézdivásárhely főterén 2015-ben, a december elseji román nemzeti ünnepre szervezett katonai parádén. Tőkés László – magánlátogatása után – év elején európai parlamenti képviselői minőségében is meglátogatta az elítélteket a csíkszeredai börtönben, az EP külügyi bizottsága elnökének ajánlásával. Tőkésnek ebből az alkalomból lehetősége nyílt megtekinteni a csíkszeredai börtönben uralkodó viszonyokat is: megállapította, viszonylag jó körülmények között vannak Bekék, akik nehezményezik, hogy nem engedik őket külső munkavégzésre.

PATAKY ISTVÁN

» VEZÉRCIKK

Érti-e Orbánt Bukarest?

Egy-két nagyon ritka kivételtől eltekintve kizárólag negatív hangvételű beszámolók, vélemények, elemzések jelennek meg a román médiában Orbán Viktorról és általában Magyarországról. Talán az erdélyi hírfogyasztót lepné meg leginkább, ha a bukaresti sajtóban az autokrata, populista vagy nacionalista jelzők nélkül jelenne meg cikk a magyar miniszterelnökről. Harsány tudósításokat olvashatunk arról, hogy milyen szövegkörnyezetben tette szavá egy harmadrangú budapesti kormánytisztviselő az Erdélyben élő magyarok problémáit, esti televíziós beszélgetések visszatérő témája a „revizionista” Magyarország, amelyekben a „szakértők” egymást túllícitálva hőzöngenek.

Nagy gonddal hallgatják el ugyanakkor az információkra éhes románok elől Orbán Viktor nyilatkozatait a magyar–román vagy a térségbeli együttműködés fontosságáról. „A száz év magyar magány véget ér. Magyarország készen áll az együttműködésre a szomszéd országokkal, én komolyan és őszintén mondtam azt, és őszintén hiszek abban, hogy aki Magyarországgal együttműködik, illetve azok az országok jól járnak. Mindenki jól jár, aki velünk működik együtt. Mi, itt Közép-Európában stabilitást adunk Európának. A Kárpát-medencei politika tekintetében biztatónak látom a helyzetet” – mondta a magyar miniszterelnök a legutóbbi nemzetközi sajtótájékoztatóján. Történelmi teljesítménynek nevezte, hogy Magyarország Szlovákiával közösen lép fel az Európai Unióban az érdekérvényesítésért, és szerinte „nem vagyunk messze attól, hogy ezt a románokkal is közösen meg tudjuk tenni”. Azt is hozzátette, hogy a magyar regionális külpolitika stabilizálja Európát, azon belül Közép-Európát. Talán én nem voltam eléggé figyelmes, de a román médiában egyetlen sort sem olvastam, nyúlfarknyi hírt nem hallottam erről. Nyilván nehezen kellett volna be a valóság a jól koreografált képbe a „nacionalista” Orbánról.

A bukaresti ellenzékhez közel álló sajtó már jó ideje izzadságszagú igyekezettel próbál riogatni a „sovinszta”, s ráadásul „oroszbárát” magyar kormánnyal, rendre ráhúzva a vizes lepedőt az Orbán Viktorral szemben „engedékeny” szociáldemokrata hatalomra. A Jean-Claude Juncker európai bizottsági elnök barátjaként, s egyben Emmanuel Macron francia elnök kedvenceként számon tartott Klaus Johannist és a mögé felsorakozott román ellenzéknek látszó társaságnak Orbánnal tárgyalni, vele szimpatizálni Brüsszel felégetésével egyenrangú bűnnek számít. Ezzel szemben a Liviu Dragnea vezette Szociáldemokrata Párt (PSD) vezető köreiben többen valóban elismerően tekintenek az Orbán-féle Európa-politikára. Azt pedig csak a tudatlanok vagy tudatosan félretájékoztatók állíthatják, hogy a magyar kormány az együttműködés helyett a konfliktusban érdekelt szomszédjaival.

Budapest évek óta a regionális összefogást építi, a visegrádi négyek esetében egészen sikeresen. Románia irányába is nyilvánvalóan ez a cél. Éppen a közös magyar–szlovák uniós érdekérvényesítés jelzi, hogy nem a kormányok politikai színezete, hanem az azonos helyzetértékelés a döntő a bizalomra épülő viszony kialakításában (Pozsonyban már hosszú évek óta baloldali kabinet irányít). A magyar–román szolidaritás már alakul az Európai Parlamentben, ahol a bukaresti kormánykoalíció pártjainak több képviselője is nimmel szavazott a Magyarországot elítélő Sargentini-jelentésre, a Fidesz strasbourgi frakciója pedig a Romániát elítélő nyilatkozatot utasította el. Hogy lesz-e folytatás magasabb szinten, az jelen állás szerint egészen biztosan nem a magyar kormányon múlik.

Egymillió óra iskolai hiányzás Háromszéken

Szamba véve. A növekedést az is magyarázza, hogy a tanintézetekben szigorúbban követik a hiányzásokat

PÁL ÁBRÁM

» B. K. B.

Több mint egymillió óra hiányzást gyűjtöttek össze a háromszéki diákok az elmúlt tanévben, hatéves „rekordot” állítva fel – derül ki a Kovászna megyei tanfelügyelőség honlapján nyilvánosságra hozott jelentésből. A dokumentumból kiderül, hogy több mint 620 ezer órnyi hiányzás volt igazolatlan, vagyis 57,8 százalék. A leggyakrabban az elemi tagozatos diákok kerültek el az iskolát – ők gyűjtötték össze a hiányzások 77,7 százalékát –, és az esti tagozatú középiskolások is rosszul teljesítettek. A legkevesebbet a középiskola nappali tagozatán járók hiányoztak, ők 23 százalékkal szerepelnek a statisztikában.

Bár a 2017/2018-as tanévben csökkent a diákok létszáma, az elmúlt

hat évben mégis a legmagasabb a hiányzások száma, és növekedett az igazolatlan távolmaradások aránya is – hívják fel a figyelmet a jelentésben. Szintén növekedett az egy diákra számolt átlaghiányzás, amely immár 41 órát tesz ki, valamint az igazolatlanok átlaga, ami elérte a 23,7 órát/fő a tanév során. A tanfelügyelőség szakértői szerint a növekedést az is magyarázza, hogy a tanintézetekben szigorúbban követik a hiányzásokat. Ugyanakkor nőtt azoknak a gyerekeknek a száma, akik alig járnak iskolába, vagy egyáltalán nem – ennek szociális okai vannak, a szülők nem küldik el a gyerekeiket iskolába.

A hiányzások és a lemorzsolódás visszaszorítása érdekében a tanfelügyelőség arra kérte a tanintézeteket, hogy egyéni megoldásokat keresse-

nek: minden egyes sokat hiányzó gyerekre külön figyeljenek. Azt javasolják, hogy vonzó és interaktív oktatási módszereket alkalmazzanak, szervezzenek iskolán kívüli tevékenységeket, tartsák a kapcsolatot a szülőkkel, és a pedagógusok látogassanak el a rendszeresen hiányzó diákok otthonába. „Kimutatható, hogy a legtöbb hiányzás az elemi tagozaton van, és jellemzően azokban a falvakban, ahol népes számú roma közösség él, így Bölönben, Ozsdolán, Előpatakon. Nyolcszáz-ezer kisdíák különböző okokból nem jár iskolába, ezért ennyire riasztók a hiányzási statisztikák. Novemberben a rendszeresen hiányzókat listáját a Kovászna megyei rendőrségre továbbítottuk, hiszen az iskola kötelező” – mondta Kiss Imre főtanfelügyelő.